

IZ ŠOLSKIH KLOPI

● Jezero umira

Naše vode so vsak dan bolj onesnažene. Ljudje odmetavajo vanje odpadke, industrija spušta strupene snovi, avtomobili pa oddajajo strupene pline.

V Zadovru je bilo pred nekaj leti majhno jezero. V njem so živele ribe, rasli in cveteli so lokvanji in druge vodne rastline. Pozimi so se na njem otroci drsali. Poleti so ribiči lovili ribe. A zdaj so se ob jezeru naselili ljudje. Vanj so speljali kanalizacijo in ga zasuli z odpadki. Sedaj v jezeru ni več življenja. Jezero je umrlo po malomarnosti ljudi.

Narava takole počasi umira. Vse okolje je umazano. Učenci naše šole smo že večkrat očistili okolico in bi radi pomagali tudi našim vodam, da bi postale spet čiste. Mislim, da s tem vsaj malo prispevamo za belo in čisto Ljubljano.

MURUŠA HOČEVAR, 4. r.
Hrušica

● Naši prijatelji iz Črne gore na obisku

Kot vsako leto je bilo tudi letos prijateljsko srečanje pionirjev Jugoslavije. Prišlo je po deset učencev iz različnih mest. Mi smo bili gostitelji pionirjev iz Črne gore. Preživeli smo tri nepozabne dni. Skupaj smo šli v muzej revolucije, Postojnsko jamo, ki jim je bila še posebno všeč in na pohod. Zvečer pa smo se zbrali pred blokom in se prijetno zabavali. V soboto se je blizal konec srečanja. Med seboj smo si izmenjali darila in naslove.

Pospremili smo jih do Brnika in upali, da se bomo še kdaj srečali. Preživeli smo čudovite tri dni, ki mi

bodo ostali v lepem spominu.

TINA ŠKONDRIČ, 7. razred
Skupina za obveščanje
OŠ Karla Destovnika-Kajuha

● Marija Vogelnik med nami

V sredo, 20. 4. 1988, smo imeli učenci naše šole zaključno prireditve bralne značke. Obiskala nas je ilustratorica in pisateljica Marija Vogelnik.

Učenci knjižničarskega krožka so pripravili krajši kulturni program. Tovarišica Marija Vogelnik je odgovarjala na številna vprašanja in se podpisala v knjigo prisotnih.

Bilo je zanimivo in prijetno.
NINA STEPANOVIČ, 3. a
OŠ KDK

● Naravoslovni dan o zdravju

5. maja 1988 smo imeli naravoslovni dan na temo zdravja. V šolo smo prišli ob 8.30. Tovarišica nas je odpeljala v večnamensko učilnico na višji stopnji. Na tablo je napisala vprašanja in nas razdelila v skupine. Vse skupine so morale odgovoriti na ista vprašanja. V pomoč smo imeli knjigo o prvi pomoči. Po malici smo se preselili v drugo učilnico, kjer so nam učenci 7. razredov pokazali, kako pomagamo drugemu v nesreči. Bilo je veliko zanimivega. Ta ogled je trajal eno šolsko uro. Potem smo odšli domov.

Ta dan mi bo ostal v lepem spominu, ker sem se veliko naučil.

ANDREJ SLABANJA, 4. a
OŠ Leopolda Mačka-Boruta
Novo Polje

Pevci, kje ste?

Pripravljali odbor za ustanovitev moškega pevskega zbora v Štepanjskem naselju ponovno vabi k sodelovanju vse moške krajanke, ki bi želeli sodelovati. Vsi, ki vas je narava obdarila s poslušnim in lepim glasom, ne oklevajte,

prijavite se strokovni službi krajevnih skupnosti Štepanjskega naselja, Vlahovičeva 31 ali na telefonsko številko 43-900.

Pridite, več ko nas bo, lepše bomo zapeli!
VILJEM KLEMENC

● PISMO BRALCEV

● Okrog šole KDK v Štepanjskem naselju bi bilo lahko lepše!

Marija Prelesnik, ki stanuje ob OŠ Karla Destovnika-Kajuha v Štepanjskem naselju, nam je poslala pismo, v katerem je kritično ošvrknila to veliko osnovno šolo v naselju in njen kolektiv, ki po njeni sodbi premalo skrbi za urejenost svoje šolske okolice. Piše, da so delavci Rasta tudi letos, kot že druga leta, prekopal, posadili in z vejami zavarovali gredice pred šolo, šolarji pa so jih kmalu prehodili, kot da bi bile igrišče. Kljub velikim oknom iz razredov in drugih prostorov ni učencev, ki so hodili po sveže urejenih gredicah, nihče opozoril. Nasploh, meni Marija Prelesnik, učiteljski kolektiv premalo skrbi za okolico šole, zato je ta neurejena in okrog nobenega stanovanjskega bloka v naselju ni tako grdo.

V pismu se Marija spomni svojih osnovnošolskih let in pravi, da so v njenem kraju vsak teden nekaj ur namenili za urejanje vrta in okolice šole, da je bila vedno zgledno urejena. To je vzgojno dobro vplivalo na učence in seveda zgledno tudi na kraj in dobro ime šole. Tudi na OŠ KDK bi lahko nekaj ur v učnem programu namenili skrbi za urejenost okolice šole.

Pismo povzel S. G.

Pozabljena grobnica Codellijev

Spoštovana tovarišica Darja!

Ker samo vas osebno poznamo iz uredništva Naša skupnost, se obračam na vas s prošnjo, da v skrb za lepše okolje in našo dediščino skupaj poiščemo tistega, ki bi nekaj naredil za Kodeljevo grobnico na Štepanjskem pokopališču. Ta je v usmiljenja vrednem stanju, saj že vrsto let razpada in je kot taka tudi nevarna za ljudi, ki v neposredni bližini hodijo.

Sportni park Kodeljevo in krajani bi morali nekaj narediti, da bi že letos pred pričetkom nove zime zaščitili to, kar je še ostalo, če že ne dokončno popravili. Morda bi zavod za spomeniško varstvo vprašali za mnenje, predačun sanacije in morebiten napotek za pravičen pristop k reševanju tega res žalostnega in sramotnega pozabljenja na tisto, česar več ne potrebujemo.

Veliko stvari se da napraviti z obveščanjem in ustanovitvijo žiro računa, da bi se glede tega kaj premaknilo z mrtve točke. Kaj mislite vi?

V upanju, da boste vi napravili (namesto mene) prvi korak in ne bo čas zmagovalec v negativnem smislu, vas lepo pozdravljam.

Bralka in stanovalka
Štepanjskega naselja

Naša bralka nam sporoča, v kako žalostnem stanju je velika kapela na Štepanjskem pokopališču, v kateri so grobovi baronov Codellijev, ki niso nepomembni za našo zgodovino. Nekateri izmed njih so kot mecenji zaslužni tudi za kulturo našega naroda, zadnji lastnik graščine Thurn baron Anton Codelli pa je ne le pri nas, marveč tudi drugje po svetu znan kot izumitelj. Naj zapisu naše bralke dodamo še fotografijo in nekaj dodatnih besed.

Od daleč pogled na grobnico, še zlasti ne na fotografiji, ne razkrije očem tistega, kar se pokaže od blizu. Zunanost kapele je prekrita z odpadajočim ometom in drugo umazano, pokrov, ki prekriva grobnico, je poškodovan, izza marmornatih plošč, na katerih so z latinskimi črkami napisana tudi imena Codellijev, ki so pokopani

Revijalno srečanje šolskih zborov

Tako kot minula leta smo tudi letos lahko prisluhnili dosežkom devetih otroških in sedmih mladinskih zborov, ki so nastopili v torek, 17. in v četrtek, 19. maja 1988 v občinskem kulturnem domu Španski borci.

Z otroškimi zbori so se predstavili: Terezija Černe z OŠ Družine Kefer, Oliva de Corti z OŠ II. grupe odredov, Dragica Žontar in Štefka Kozamernik z OŠ Edvarda Kardelja ter Nadja Cetinski z OŠ Adolfa Jakhla.

Mladinskim zborom so dirigiral Gani Bučina – OŠ Nove Jarše, Saša Frelj – OŠ Kette Murn, Silva Jakob – OŠ Edvarda Kardelja in Marija Urbančič, ki je predstavila mladinski zbor Glasbene šole Moste.

Pohvaliti pa velja zborovodje, ki so nastopili z otroškim in mladinskim zborom; to so Teodor Kalinšek z OŠ Leopolda Mačka – Boruta, Liljana Štepec z OŠ Toneta Trtnika – Tomaža, ter dolgoletna in verjetno po času delovanja najstarejša med vsemi – Ana Zupan, ki je dirigirala pevecem OŠ Vide Pregarc.

Na dveh preprostih vendar prijetnih koncertih smo slišali pisano programsko paleto: enajst slovenskih ljudskih in dvaindvajset slovenskih umetnih pesmi, po eno medijumsko in madžarsko ljudsko pesem ter trinajst pesmi tujih skladateljev, med katerimi je doživela Pergolesijeva Zlata roža kar tri izvedbe.

Na povsem spodoben način so se mladi zboristi in njihovi zborovodje spomnili dveh slovenskih skladateljskih »okrogloletnikov«, ko so zapeli po nekaj pesmi 60-letnega Jakoba Ježa in 80-letnega Pavla Sivica.

Glasbeniškim, oziroma zborovskim bralcem ni moč skriti statistično obarvanega zapisa, saj revijalno srečanje ni niti tekmovanje, niti koncertantnost tiste vrste, ki jo pričakujemo in zahtevamo od naših nacionalno – reprezentativnih zborovskih sestavov, da bi se lahko spuščali v ne vem kakšne strokovne razčlenbe. Za kaj takega nimajo domala nobenih pogojev, niti glasovnih, niti strokovnih, časovnih in prostorskih, še najmanj pa gmotnih – kar vse je brezpogojno potrebno, da lahko vzgajamo tak pevski ansambel.

Bolj nam gre torej za vzbujanje ljubezni do naše zborovske pesmi, ki je in bo (poleg jezika!) naša narodnostna bit, ali drugače rečeno – naša nacionalna identiteta. Res pa je, da bi v tej smeri lahko napravili več, če bi splošno družbene in gospodarske razmere ne odmevale senčno tudi na tem področju.

Vsemu navkljub pa menimo, da bi ta ali ona pomanjkljivost vendarle lahko bila presežena; denimo, da pevci ne izražajo veselja, vedrine, ... in se »držijo« resnobno kot na pogrebu, ali da zborovodkinja »vztraja« za klavirjem kljub temu, da je organizator srečanja preskrbel priznanega pianista Boruta Lesjaka za klavirsko spremljavo vsem otroškim zborom, ali pa, da se zborovodja ne domisli ponoviti kratke otroške pesmice ob tem, ko tarna, kako je

kratkosappo, itn. Tudi kakšna »nova« upevalna vaja z določenim smotrom ne bi škodila temu ali onemu zboru, ker se sicer v nedogled ponavljajoča se prej ko ne sprevrže v rutinsko nujno, ki je sama sebi namen; da kdaj pa kdaj spremenimo intonacijo posamezne pesmi, sicer se nam v zbor prikrade harmonska nečistost, ki

je sčasoma več ne slišimo, tako da postane naučeno razglašena, itn. Vse to in še kaj smo nekoč že obvladovali na nekdanjih ljubljanskih zborovskih srečanjih v Pionirskem domu pred dobrimi dvajsetimi leti, česar se posamezne zborovodkinje zagotovo še spomnijo.

Prof. Miro Kokol

KULTURNI
DOM
ŠPANSKI
BORCI

Program za junij

8. junij ob 16. in 18. uri

Srečanje plesnih skupin v organizaciji ZKO Moste-Polje

9. junij ob 19. uri

Zaključni nastop gojencev Glasbene šole Moste-Polje

14. junij ob 20. uri

Odprtje razstave foto sekcije KUD Vide Pregarc v Jelovškovem likovnem salonu

15. junij ob 17. uri

Zaključna prireditev osnovne šole Vide Pregarc

22. junij ob 19. uri

Promenadni koncert pihalnega orkestra milice pred domom

29. junij ob 11. uri

Promenadni koncert pihalnega orkestra milice na Ljubljanskem gradu v organizaciji kulturnega doma Španski borci.

● RAZSTAVA O CENTRALNI TEHNIKI KOMUNISTIČNE PARTIJE SLOVENIJE V LJUBLJANI

Tokrat pisano na kožo mladih

Na dan mladosti je bila v Galeriji revolucije, Mestni trg 10, odprta zanimiva razstava o delovanju centralne tehnike komunistične partije Slovenije v Ljubljani, ki jo je pripravil Mestni muzej, vendar tokrat drugače, kot smo jih po naših muzejih vajeni. Razstava s petdesetimi tehničnimi enotami prikazuje sektorje in delo Centralne tehnike KPS (tiskarski, ciklostilni, gradbeni, delavnice, javke, zveze, radijski, dokumentarni, nabave in pirotehnika) skozi njeno delo in hkrati skozi način življenja delo aktivistov-tehnikov.

Največji poudarek te razstave je na rekonstrukcijah, teh je šest največjih: tiskarna Toneta Tomšiča z risalnico dokumentarne tehnike, bunker za skrivanje ilegalcev pri družini Romih, mizar-ska delavnica, kuhinja kot ciklostilna tiskarna, omara, iz katere je oddajal radio Kričac, in prehod

čez žično ogrado okoli Ljubljane. Nekateri muzejski predmeti so originali, drugi pa so izdelani po dokumentih. Na tej razstavi ni klasičnih vitrin s povečanimi dokumenti in panojev z legendami. Vse je prikazano dejansko tako, kot je v vojnih časih bilo in vse še tudi deluje. Obiskovalec si na pri-

mer lahko sam natisne prvo stran Slovenskega poročevalca ali na ciklostilu razmnoži trosilne listke. Šolarji pa se lahko istočasno, ko si ogledajo razstavo, udeležijo tudi nagradnega kviza, tako da izpolnijo vprašalnik z odgovori, ki jih je treba najti na razstavi. Res zanimivo in bolj privlačno kot na razstavah, ki smo jih vajeni.

Sicer pa nas Mestni muzej Ljubljana že nekaj let prijetno preseneča z drugače pripravljenimi in postavljenimi razstavami o razvoju ljubljanskega prostora in Ljubljane od najstarejših časov do danes in še posebej v na-

rodnoosvobodilnem boju. Spomnimo se razstave »Osvobodilna fronta v Ljubljani – država v državi«, ki je bila postavljena leta 1981. Razstave »Ljubljana v letu 1945«, ki je bila postavljena leta 1985 in kasneje »Ljubljana od ustanovitve Osvobodilne fronte do vstaja (1941)«. Sedanja razstava o Centralni tehniki je že četrta iz cikla načrtne študije medvojne časa.

Razstavo so ob pomoči posameznih članov Centralne tehnike pripravili kustosi oddelka ljudske revolucije Taja Čepič, Janez Kos, Egon Ravbar in Irena Žmuc ob sodelovanju arhitektke Ule Vehovar-Kenda.

Vzemite si čas, ogledajte si njihovo delo ter pokukajte v našo resnično polpreteklost.

S. G.

● KUD VIDE PREGARC

Deset let fotosekcije

V mesecu mladosti pred desetimi leti so se okrepile vrste članov KUD Vide Pregarc z dvema sekcijama. Poleg likovne je to bila še fotografska.

Nastala je na podlagi več družbenopolitičnih dejavnikov in uredništv Nsk glede na vlogo in položaj fotografije v našem glasilu ob že nekajletnem izhajanju umetniške priloge 25. MAJ in ob uvajanju Nsk kot 14-dnevnik. Botrovalo pa je ustanovitvi sekcije več ljubiteljev fotografskega izražanja okolja, časa in sebe v njem.

Organizacijsko vodstvo deseterice prvih entuziastov je prevzel Saturnužan Miran Todor, umetniško mentorstvo pa mednarodni mojster fotografije inž. dr. Tihomir Pinter.

Svojo dejavnost so novoorganizirani fotografi intenzivirali tudi v kvaliteto in uspeh tega je bila še istega leta prva sekcijaska razstava:

od 11. do 22. oktobra 1978 se je v Jelovškovi galeriji (bivši kapeli pri gradu na Kodeljevem) predstavilo 181 fotografov – od orodjarja in di-jaka do tehnika in pravnika.

Kvalitetna fotografija se je v občini vse bolj uveljavljala. Vevškim organiziranim fotografom so se pridruževali moščanski. Nizale so se sekcije in skupne razstave z Vevčani, samostojni nastopi posameznikov, ki so vedno pogostejše sodelovali tudi na pomembnejših razstavah doma in drugod. Sekcija je vključevala nove člane, prirejala tečaje, tematske pogovore, foto safarije...

Med večjimi dosežki velja vsekar spomniti na razstavo NAŠA

OBČINA skozi objektiv, ki je ob slovenskem kulturnem prazniku leta 1983 v izboru izšla tudi v umetniški prilogi Nsk 25. MAJ. Umetniški vodja T. Pinter je pred dvema letoma predstavil ciklus portretov naših španskih borcev, leta 1985 pa v KD Španski borci portrete slovenskih likovnikov, ki so izšli tudi v samostojni ediciji Umetnik v ateljeju v sodelovanju z A. Bassinom – prispeval je besedni del (intervjuje)...

A bodi naštevavanja dovolj. Le še besedo o prostoru. Sprva so se fotografi sestajali kar v uredništvu Nsk, gostovali pa so v temnicah Toplarne, Kluba LT na Vevčah, VVO A. Oček... Potem so si prostor s temnico sami uredili v nastajajočem mladinskem klubu v bivših prostorih knjižnice J. Mazovca. Sedaj so »na cesti«, ker se je v te prostore vselila stanovanjska skupnost.

Ob jubileju naj torej fotografom veljajo tople čestitke in še svetlejša perspektiva za naprej – predvsem pa prostor s temnico za nemoteno delo.

AM

Vesti iz kulture!

● Umetniške fotografije iz cikla »Umetnik v ateljeju«, avtorja dr. Tihomirja PINTERJA – našega občana in mednarodno uveljavljenega umetniškega fotografa, si lahko ogledamo v razstavnem prostoru Kemijskega inštituta »Boris Kidrič«.

● Vodja slikarskega ateljeja v Univerzitetnem kliničnem centru za psihiatrijo v Polju slikar Janez MILKOVIČ, razstavlja svoje novejša krajina v avli Medicinske fakultete v Ljubljani. »Njegovo slikarstvo temelji torej dosledno na raziskovalnem pristopu, ki je v umetnosti eden od predpogojev za samostojnost, za kvaliteto,« je v spremni besedi ob razstavi zapisal umetnostni zgodovinar dr. Mirko Juteršek.

● Stalna zbirka del tržaškega rojaka slikarja in grafika Ljuzeta SPACALA bo odslej v obnovljenem gradu v Štanjelu na Krasu. Podarjeno zbirko, ki zajema vsa obdobja umetnikovega ustvarjanja, so odprli konec minulega meseca.

● Skofja Loka in Slovenija sta bogatejši še za eno muzejsko zbirko. V starem Strahlo-vern gradu so konec meseca maja odprli poštni muzej. Razvoj pošte in poštne komunikacije si lahko ogledamo v devetih sobah. V naslednjih letih pa se bo zbirka še širila in dopolnjevala.

M. R.

Grobnica Codelli